

med, hvad der kan komme ud af Ejendommen med normal Dygtighed. Det er, som sagt, langt vanskeligere nøje at beregne Indtægten af Landejendomme end af Byejendomme, og derfor ser man ogsaa, at Landejendommenes Priser svinger meget stærkt. Det vilde efter min Mening være ganske urigtigt at lægge den nuværende Højkonjunktur, hvor Ejendomspriserne faktisk er drevne unaturligt til Vejrs, til Grund for Beskatningen i de kommende ti Aar. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Stigningen i en ganske særlig Grad vil falde paa Landejendommene, og at det vil blive det ubeskyttede Landbrug, der i særlig Grad kommer til at betale den forøgede Skat til Staten. Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt at iagttage, hvorledes man fra radikal Side med Hensyn til Skattepolitikken gaar mod det Standpunkt, man indtog som Opposition. Da hed det, at man skulde have færre Skatter; nu siger man, at man skal have flere Skatter. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) har ikke Ret, naar han hævdede som en selvfølgelig Sag, at det, man her foretog, skete i Henhold til den bestaaende Lov. Nej, det er netop en Ændring af den bestaaende Lov paa et Tidspunkt, hvor denne ikke hjemler det. Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), mente, at Forslaget vilde betyde en Stigning i Skatten paa 10 pCt. Jeg er mere tilbøjelig til at give det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) Ret, naar han regnede med 20 pCt.

Det er ogsaa et noget mærkeligt Grundlag, der her foreslaas, det hedder nemlig: „Ved denne Vurdering skal Vurderingsraadene særskilt fastsætte, hvad en forstandig Køber antageligt kan give for Jorden i ubebygget Stand under Hensyn til Jordstykkets Beskaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse“. Nu kan der jo altid være delte Meninger om, hvem der er „en forstandig Køber“. Og der kan være meget delte Meninger om, hvad der er en „god Anvendelse“ i økonomisk Henseende. Hvis jeg har en Ejendom beliggende ved en Station, vil det være en i økonomisk Henseende udmærket Anvendelse at sælge den til Byggegrunde. Maaske har min Nabo været saa heldig at sælge sin Ejendom til Byggegrunde, og ud fra den Betragtning kan man saa ikke indvende noget imod, at Vurderingsmændene vurderer min Ejendom paa det samme Grundlag, nemlig efter hvad den vilde være værd som Byggegrund. Det er jo en god og forstandig Anvendelse

af Jorden at sælge den til Bebyggelse, da man saa faar mere for den end ved at anvende den som Agerjord. Men om jeg faar nogen Mulighed for at sælge min Jord til Byggegrunde, kan hverken jeg eller nogen anden vide. Det er at have billigt disse Regler som Grundlag for en Prøvevurdering, som det kunde have Interesse at se paa, og noget andet er at billige disse Regler som et Skattegrundlag. Og det er jo dog egentlig det, som der her tages Sigte paa. Naar man gaar til en særskilt Vurdering af Jord og Bygninger for sig, tænker man sig den som et Skattegrundlag i Fremtiden. Jeg er derfor tilbøjelig til at mene som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), at den Vurdering, man staar i Begreb med at gennemføre, vil blive en Fiasko; jeg tror, at det ærede Medlem faar Ret i denne sin Spaadom. De Prøvevurderinger, der er foretagne, har givet det Resultat, at de magre Jorder er blevet sat forholdsvis højere end de gode Jorder i Landets andre Egne, og faar man saa en Vurdering, hvor man vurderer Jorden for sig, efter hvad den kan sælges for, naar man sælger den pr. Td. Land, og dertil lægger Værdien af Bygningerne, kommer man op paa ganske meningsløse Priser, der ingen Steder har hjemme, hverken i Henseende til Salgsværdien, langt mindre i Henseende til Produktionsværdien.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) gjorde gældende, at man var nødt til at foretage en Omvurdering, fordi de Ejere, som har købt deres Ejendomme i de senere Aar, ellers vilde komme til at svare højere Skat end de andre. Ja, det er rigtigt nok, men hvad Fornøjelse kan disse nye Ejere egentlig have af, at de gamle kommer til at betale lige saa meget i Skat som de selv? De faar ikke nogen Nedsættelse af den Grund, Resultatet bliver blot, at den højere Ejendomsskyld, der fastsættes paa Grundlag af de nuværende Konjunkturer, fremkalder endnu højere Priser paa Landejendomme og endnu større Prioritering af disse. Ingen af Delene er efter min Mening attraaværdig, og jeg vilde derfor principielt finde det rigtigst, at denne Vurdering ikke blev foretaget før paa det Tidspunkt, som den gældende Lov bestemmer. Jeg tror, som en foregaende Taler, at faar vi en Vurdering nu, da vi er paa et Højdepunkt, vil vi sandsynligvis næste Gang, naar Perioden, de 10 Aar, er udløbet, være nede paa en Lavkonjunktur. Men hvis det ikke er muligt at udsætte